

Không Gian 4 Chiều

(The fourth dimension)

Như Phong tổng hợp

Mục Lục

Chiều Không gian là gì
Video giải thích về không gian 4 chiều
Không gian 4 chiều theo Thông Thiên Học
Những bí ẩn về chiều không gian thứ tư
Chiều không gian và năng lượng vũ trụ
Thực sự có tồn tại một chiều không gian khác

Chiều không gian là Gì ?

Chiều không gian là hướng chuyển động và phát triển của vạn vật trong vũ trụ .

Không gian không chiều (the Zero dimesion) là một điểm, một khoảnh khắc nối liền giữa quá khứ và tương lai; Là một điểm nối kết giữa cũ và mới và là tiềm năng của không gian bốn chiều (It constitutes potentiality, the four space dimensions constitute actuality).

Không gian một chiều (the first dimension) là một đường (theo toán học). Trong không gian của loài thảo mộc có một chiều vận động và phát triển.

Không gian hai chiều (the second dimension) là sự phát triển của một chiều. Trong không gian của loài vật (trừ loài chim biết bay) có hai chiều là chiều ngang và chiều dọc.

Không gian ba chiều (the third dimension) là sự phát triển của hai chiều. Trong không gian của loài người đang sống có ba chiều đó là chiều ngang, chiều dọc và chiều cao.

Không gian bốn chiều (the fourth dimension) là không gian ba chiều và thêm một chiều nữa là chiều thời gian, hay còn gọi là không-thời gian. (The Fourth Dimension, space-time continuum, is reality. In the fourth dimension the infinite number of solids in the Universe are in relationship with each other through time and energy. In the Time domain, the Fourth Dimension continues the movement of the Third Dimension (Past) to form a wave, constituting fractally the space-time continuum .) [www.
http://www.fractalwisdom.com/science-of-chaos/the-five-dimensions/fourth-dimension.](http://www.fractalwisdom.com/science-of-chaos/the-five-dimensions/fourth-dimension)

Thực ra thì trong vũ trụ có đa chiều (11 chiều theo nhà vật lý Stephen Hawking) nhưng hiện nay khoa học đang chứng minh chiều thứ tư có sự hiện hữu mà mắt trần của con người thường chưa thấy được mà những nhà tu đã khai ngộ (con mắt thứ ba mở) mới thấy được chiều thứ 4.

Video giải thích về không gian 4 chiều

<http://youtu.be/vEOTwyJhvcc>

Không gian 4 chiều theo Thông Thiên Học

Chòm sao Tiên Nữ

Vậy là, điều tồn tại [xung quanh ta](#), trước mắt ta, được khoa học gọi là không gian ba chiều. Nhưng, liệu ngoài những thứ ta đụng chạm, ta nâng niu hàng ngày [kia](#) ra, còn có chiều không gian thứ tư, hay thứ năm nào nữa hay không? Vì sao, [trong](#) giấc mơ, đôi khi tôi lại thấy mình đi lạc vào nơi không thấy tồn tại trên cõi trần này. Đây là, tôi hã hê trong ngôi nhà dát vàng óng ánh, hay bay lơ lửng trong không gian với cảm giác sung sướng thanh thản tột cùng. Và khi tỉnh giấc rồi, tôi mừng tượng mình vừa trải nghiệm qua một điều gì, chứ chẳng phải mơ. Có phải chẳng, với tôi thực và mơ đã trộn lẫn vào nhau rồi?

Nhưng lạ lùng thay, những cuộc lên đồng, gọi hồn người chết, tìm mộ liệt sĩ, xảy ra rầm rộ ở đất nước ta trong thời gian vừa qua, lại không phải là một cơn mê sáng. Thực tại hiện hình kia, với vĩa gây nhiều tranh cãi ở khắp nơi. Những lý lẽ bác bỏ cho rằng, thầy đồng giới trò bịp đẳng sau tấm màn huyền bí; hay đây là cơn điên loạn của trào mê tín dị đoan còn tồn tại từ thời con người “ăn lông ở lỗ”. Nhưng vậy ai đủ khả năng bác bỏ sự tồn tại linh hồn người sau khi chết, khi mà niềm tin đó đã tồn tại từ lâu lắm với những người theo duy linh thuyết, hay Phật giáo.

Thông Thiên Học và chiều không gian thứ 4

“Việc nghiên cứu về chiều đo thứ tư dường như đưa thẳng ta tới Thần Bí Học” [4], cho nên thật khó có hi vọng con người với nền khoa học hiện tại, mà tìm kiếm được đường vào không gian thứ 4. Chỉ có “vứt bỏ bản ngã”, “đặt căn cứ và bắt rễ nơi tình thương, có thể cùng với chư thánh hiền được thế nào là chiều rộng, chiều dài, chiều sâu và chiều cao” [5].

Hàng ngày, tôi và bạn cùng nhìn ngắm ánh sáng mặt trời ló dạng từ đằng đông, những tia nắng vàng đỏ xuyên qua từng tầng mây, sưởi ấm và lo toan cuộc sống của muôn loài. Ai mà không yêu dòng sông nước trong xanh thông thả rong chơi, nâng niu từng đàn tôm cá vào lòng, cất tiếng hát ầu ơ, dưỡng dục thành hình. Bên kia bờ, dăm ba chòm cây phôi mình trong nắng sớm, sau buổi tắm sương với vôi sen của đất trời.

Vậy là, điều tồn tại xung quanh ta, trước mắt ta, được khoa học gọi là không gian ba chiều. Nhưng, liệu ngoài những thứ ta đụng chạm, ta nâng niu hàng ngày [kia](#) ra, còn có chiều không gian thứ tư, hay thứ năm nào nữa hay không? Vì sao, trong giấc mơ, đôi khi tôi lại thấy mình đi lạc vào nơi không thấy tồn tại trên cõi trần này. Đây là, tôi hã hê trong ngôi nhà dát vàng óng ánh, hay bay lơ lửng trong không gian với cảm giác sung sướng thanh thản tột cùng. Và khi tỉnh giấc rồi, tôi mừng tượng mình vừa trải nghiệm qua một điều gì, chứ chẳng phải mơ. Có phải chẳng, với tôi thực và mơ đã trộn lẫn vào nhau rồi?

Nhưng lạ lùng thay, những cuộc lên đồng, gọi hồn người chết, tìm mộ liệt sĩ, xảy ra rầm rộ ở đất nước ta trong thời gian vừa qua, lại không phải là một cơn mê sáng. Thực tại hiện hình kia, với

vã gây nhiều tranh cãi ở khắp nơi. Những lý lẽ bác bỏ cho rằng, thầy đồng giả trò bịp đằng sau tấm màn huyền bí; hay đây là con điên loạn của trào mê tín dị đoan còn tồn tại từ thời con người “ăn lông ở lỗ”. Nhưng vậy ai đủ khả năng bác bỏ sự tồn tại linh hồn người sau khi chết, khi mà niềm tin đó đã tồn tại từ lâu lắm với những người theo duy linh thuyết, hay Phật giáo.

Linh hồn tồn tại. Nhưng họ sống ở đâu, thiên đàng hay địa ngục. Thiên đàng, phải chăng được xây dựng trong những tầng mây màu sắc, trên bầu trời thăm thẳm kia? Hay là vương ra tận ngoài không gian vũ trụ xa tít, trên một hành tinh trôi nổi bồng bềnh trong Thái dương hệ mông mênh, mà chẳng có họng kính viễn vọng tối tân nào có một giây cơ hội nhìn thấy nó. Và địa ngục, liệu có phải cư ngụ dưới lòng đất ngậm sâu thăm tối tăm, có khi, vào tận bên trong lõi địa cầu đang sôi sùng sục, nơi chưa một mũi khoan nào của con người xuyên tới được. Hay là nó ở Becmuda, cánh cửa vào âm ti, vùng cấm địa đã nuốt chửng rất nhiều thuyền bè, phi cơ, của con người trên thế giới.

Như vậy, thực sự tồn tại một chiều không gian khác ngoài những chiều không gian hiện tại. Giới khoa học đang xét lại, và cũng bắt đầu nghiên cứu và tiến đến nhìn nhận điều này.

Bà Lisa Randall trong quá trình thí nghiệm về hạt cơ bản, bất ngờ phát hiện thấy có những hạt bồng dung hồ biến. Bà liền đưa giả thuyết: “Tôi cho rằng trên Trái đất có tồn tại không gian chiều thứ 5. Nếu giả thiết này là đúng thì thực ra các không gian khác không ở xa chúng ta, thậm chí có thể nói chúng ở cách ta trong gang tấc. Chỉ có điều chúng ẩn giấu rất khéo cho nên ta không nhìn thấy mà thôi.” [1]

Các thuyết lý thuyết vật lý hiện đại, như thuyết String, cho rằng. Ở các khoảng không gian cực hẹp (cấp độ nanomet), không gian sẽ bị “cuộn” lại trong các chiều khác (có thể là chiều thứ 4, thứ 5 hoặc nhiều hơn). Điều này sẽ làm thay đổi lực hấp dẫn giữa các vật thể trong không gian đó. Vì thế, nếu người ta xây dựng được một thí nghiệm để chỉ ra sự thay đổi này của lực hấp dẫn, thì người ta có thể kết luận rằng, có chiều không gian thứ 4. [2]

Tại Đại học Duke và Rutgers, các nhà khoa học cùng hợp sức phát triển một mô hình toán học, mà họ cho rằng sẽ giúp các nhà thiên văn học thử nghiệm định luật hấp dẫn trong không gian 5 chiều đo, để đối chiếu với Thuyết tương đối tổng quát của của Anh-xanh. Lý thuyết này cho rằng, vũ trụ hiện tại là một màng (braneworld) nằm trong một vũ trụ lớn hơn, giống như một sợi tảo mỏng nổi trên đại dương. Vũ trụ màng có 5 chiều: 4 chiều không gian, 1 chiều thời gian; so với 3 chiều không gian, 1 chiều thời gian của Thuyết tương đối tổng quát. Họ còn nói, “nó sẽ làm đảo lộn các lý thuyết hiện tại. Nó sẽ xác nhận rằng còn có một chiều thứ 4 của không gian, và nó sẽ tạo ra một sự thay đổi về triết học trong hiểu biết của chúng ta về thế giới tự nhiên”. [3]

Hội Thông Thiên Học thông qua việc tập hợp các tài liệu tôn giáo cổ xưa và thực hành khoa yoga, đã cho rằng, trong không gian tồn tại ít nhất 7 chiều đo. Cõi Trung giới có 4 chiều đo, cõi Trí tuệ có 5 chiều đo và cõi Bồ đề có 6 chiều đo [4]. Mỗi cõi này được cấu tạo bằng những vật chất khác nhau, cho nên, người ở cõi dưới không thể thấy được vật chất ở các cõi cao hơn.

Các chiều đo này tồn tại cùng một nơi, nghĩa là có 7 chiều đo ở trong một không gian. Sự khác nhau “là do tầm nhận thức hạn hẹp” của con người với sự vật, và “thời gian thực ra không phải là chiều đo thứ tư” [4] như Thuyết tương đối tổng quát trình bày.

“Việc nghiên cứu về chiều đo thứ tư dường như đưa thẳng ta tới Thần Bí Học” [4], cho nên thật khó có hi vọng con người với nền khoa học hiện tại, mà tìm kiếm được đường vào không gian thứ 4. Chỉ có “vứt bỏ bản ngã”, “đặt căn cứ và bắt rễ nơi tình thương, có thể cùng với chư thánh hiểu được thế nào là chiều rộng, chiều dài, chiều sâu và chiều cao” [5].

Nói theo Duy linh thuyết của nhân gian, cõi âm, tức là chiều không gian thứ 4 mà khoa học đang tìm kiếm. Cõi này Thông Thiên Học gọi là Trung giới. Và con người chúng ta, dầu còn sống hay đã chết, đều đã bước đi trên đó ít nhiều. Người chết chuyển hẳn sang cõi đó, và người sống thì phiêu bồng bên ấy trong giấc ngủ – mà ta thường gọi là mộng寐 hay giấc mơ [6].

ĐỒ BẤT NHI

Chú thích

—

[1] khoa hoc.com.vn/cau-chuyen/17886_Giao-su-Nguoi-dep-va-Khong-gian-chieu-thu-5.aspx

[2] *Chứng minh chiều không gian thứ tư bằng thực nghiệm?* – vnexpress.net/GL/Khoa-hoc/2002/11/3B9C21CF/

[3] diendan.vietgiaitri.com/lofiversion/index.php?t29941.html

[4] *Chương 15: Chiều đo thứ 4. Quyển Thế vía (A.E.Powel) – Bản dịch: Chơn Như - thongthienhoc.com/baivo%20chieu%20do%20thu%20tu.htm*

[5] *Thư gửi tín hữu Ephesians iii, 17-18*

[6] *Thế vía. Quyển Chơn nhơn và các hạ thể (Annie Besant). Bản dịch: Chơn Như (thongthienhoc.com)*

Nguồn: <http://dobatnhi.wordpress.com/2010/10/08/thong-thien-h%E1%BB%8Dc-va-chi%E1%BB%81u-khong-gian-th%E1%BB%A9-4/>

Những bí ẩn về chiều không gian thứ 4

Trên thế giới, đã có khá nhiều người kể lại, họ đã được nhìn thấy đĩa bay, đã gặp gỡ với người hành tinh khác, cũng có trường hợp một số người bị mất tích một cách bí ẩn và được gán cho là đã bị người hành tinh khác bắt cóc. Cũng không ít người cho rằng họ đã “linh cảm” một điều gì đó sẽ xảy ra trong tương lai, và điều đó đã xảy ra đúng như họ đã “linh cảm” trước.

Khoa học đã nhìn nhận và giải thích các vấn đề này như thế nào? Trong khuôn khổ bài báo này, chúng tôi giới thiệu các lí giải của một số nhà khoa học trên thế giới để bạn đọc tham khảo.

Không gian 4 chiều.

Như đã biết, không gian chúng ta đang sống là không gian ba chiều. Nhưng để giải thích các vấn đề trên, các nhà khoa học cho rằng không gian có thể có nhiều hơn ba chiều (bốn chiều, năm chiều...). Những người đã gặp được người hành tinh khác có liên quan đến một năng lực đặc biệt, giúp họ đi vào thế giới không gian bốn chiều bí ẩn, vì thế họ đã nhìn thấy những hình ảnh mà người khác không nhìn thấy được.

Theo các nhà khoa học, bộ não của con người bình thường không thể tưởng tượng được không gian bốn chiều. Điều này có thể được giải thích như sau: Chúng ta hãy giả thiết là có các sinh vật sống ở không gian hai chiều (sống trên một mặt phẳng). Ở trên mặt phẳng đó, chúng không hề biết gì về sự hiện hữu của không gian ba chiều. Vì vậy, mọi chuyển động của chúng sẽ bị giới hạn trên mặt phẳng ấy và không thể tiến vào chiều không gian thứ ba như chúng ta. Giả sử có một quả cầu lọt vào thế giới đó, các sinh vật ở không gian hai chiều mới đầu sẽ nhìn thấy một điểm sáng, rồi đến các hình tròn to dần lên, đến mức cực đại, rồi các hình tròn nhỏ dần, thu lại thành một điểm, rồi biến mất. Kết quả là chúng chỉ nhìn thấy những đường tròn mà không hiểu toàn bộ câu chuyện về quả cầu như thế nào cả.

Nhưng, những điều thần bí đôi khi cũng đến với các sinh vật ở không gian hai chiều. Ví dụ, thời gian cần thiết để chúng vượt qua khoảng cách từ A đến B trên mặt phẳng (không gian hai chiều) khoảng chục năm. Nhưng vì một biến cố nào đó, mặt phẳng kia bị cong lại trong không gian ba chiều, khiến điểm A và điểm B gần nhau hơn, thậm chí trùng lên nhau. Khi đó điều kì diệu đã đến với chúng: Thời gian hàng chục năm để đi từ A đến B đạt được chỉ trong giây lát.

Trở lại vấn đề trên, các nhà khoa học giải thích: Không gian ba chiều nằm trong cái nôi của không gian bốn chiều (như không gian hai chiều nằm trong không gian ba chiều). Những ai có khả năng xâm nhập vào chiều không gian thứ tư, thì đối với họ khoảng cách hàng vạn km,

thậm chí hàng vạn năm ánh sáng không còn ý nghĩa gì. Họ vượt qua trong phút chốc bằng cách đi qua “ khe hở” của chiều thứ tư này. “Khe hở” đó là biên giới ngăn cách hai thế giới: Thế giới của không gian ba chiều và thế giới của không gian bốn chiều. Đó chính là cơ hội để những sinh vật cấp thấp xâm nhập vào chiều thứ tư, như những người trên trái đất đã gặp người hành tinh khác.

Để chứng minh sự tồn tại của chiều không gian thứ tư, các nhà khoa học Mỹ dự định chế tạo một máy đo siêu nhỏ, nhằm chỉ ra các hiệu ứng khác lạ, dẫn tới kết luận về sự hiện hữu của các chiều không gian khác. Nguyên lí của thí nghiệm này như sau: Theo thuyết string (Thuyết hình sợi), ở các khoảng không gian cực hẹp (cấp độ nano mét (nm); $1\text{nm} = 10^{-7}\text{cm}$), không gian sẽ bị cuộn lại trong các chiều khác (chiều thứ tư, thứ năm...). Điều này sẽ làm thay đổi lực hấp dẫn giữa các vật thể trong không gian đó. Vì thế, nếu xây dựng được một thí nghiệm để chỉ ra sự thay đổi này của lực hấp dẫn, thì người ta có thể kết luận rằng có chiều không gian thứ tư.

Các nhà khoa học dự định sẽ đo lực hấp dẫn giữa hai lá kim loại siêu mỏng, đặt cách nhau một khoảng cỡ nano mét. Để đo được chính xác lực hấp dẫn này, người ta cần loại trừ một đại lượng gọi là hiệu ứng Casimir.

Theo cơ học lượng tử, hiệu ứng này được sinh ra bởi các photon ảo, thường bắt ngờ xuất hiện trong chân không rồi lại tự động biến mất. Bình thường, trong không gian tồn tại các photon với các bước sóng khác nhau và rất đa dạng. Tuy nhiên, giữa hai tấm kim loại cực hẹp thì điều đó không thể có. Ở đây chỉ có các photon có bước sóng nhỏ hơn hoặc bằng khoảng cách giữa 2 lá kim loại. Hệ quả là giữa hai tấm kim loại sẽ có ít photon hơn bên ngoài. Sự chênh lệch về số photon trong và ngoài hai lá kim loại sẽ tạo ra một áp suất nhỏ, ép chúng lại với nhau. Lực đó được gọi là hiệu ứng Casimir.

Để loại trừ hiệu ứng trên, các nhà khoa học sẽ phải làm thí nghiệm với các lá kim loại giống hệt nhau, nhưng với các đồng vị khác nhau. Ở giữa chúng hiệu ứng Casimir sẽ giống nhau, nhưng lực hấp dẫn lại khác nhau (lá kim loại có đồng vị nặng hơn sẽ tạo ra lực hấp dẫn lớn hơn). So sánh hai lực hấp dẫn này người ta loại bỏ được hiệu ứng Casimir ra khỏi phép đo.

Các nhà khoa học hi vọng trong tương lai gần, các thí nghiệm này sẽ được thực hiện. Nếu thí nghiệm thành công, thì đây là một sự kiện chấn động vì nó sẽ khẳng định sự tồn tại của chiều không gian thứ tư, điều mà theo Stephen Hawking là không thể tưởng tượng được với bộ não con người bình thường.

Vũ trụ trong hệ toạ độ 11 chiều của Stephen Hawking:

Nhà vật lý người Anh **Stephen Hawking** mới phát triển ra một mô hình vũ trụ từ những công thức toán học tỉ mỉ. Những phát kiến mới này của Hawking dường như làm đảo lộn quan điểm khoa học truyền thống và được trình bày bằng **thuyết M** – M đồng nghĩa với magical (thần diệu), mystical (thần bí), mother (mẹ, gốc) – Thuyết này được coi là tổng hợp của thuyết lượng tử và thuyết tương đối. Trong khi thuyết tương đối giải thích thế giới ở dạng vĩ mô, có liên hệ với lực hấp dẫn, thì trong mô hình của thuyết lượng tử (miêu tả thế giới vi mô), không có tương tác này. Vì thế, thuyết M của Hawking được gọi là “*thuyết lượng tử hấp dẫn*”. Theo Hawking thuyết này cung cấp và lí giải chính xác về bản chất của vũ trụ.

Khi phát triển thuyết M, Hawking tin rằng đã đạt được những thành tựu có tính bước ngoặt, dựa trên nền tảng của một lí thuyết rất nổi tiếng trong những năm gần đây: **Thuyết String**. Thuyết này cho rằng, những thành tố nhỏ nhất tạo nên vũ trụ là những dạng thức hình sợi (string), chứ không phải dạng hạt. Nhưng ở xung quanh các sợi này, theo Hawking có hiện hữu một trường hấp dẫn và người ta có thể xác định được độ lớn của trường hấp dẫn ấy (thí nghiệm mà các nhà khoa học Mỹ dự định tiến hành như đã trình bày ở trên)

Dựa trên “*thuyết lượng tử hấp dẫn*” của mình, Hawking đã tính ra vũ trụ của chúng ta được hình thành từ 11 chiều. Nhưng chỉ có ba chiều không gian và một chiều thời gian đã mở, còn bảy chiều kia bị cuộn lại từ sau vụ nổ lớn.

Nhận xét về thuyết mới của Hawking, tạp chí khoa học P. M của Đức đã viết: “*Khi bạn đọc những dòng này, thì cùng lúc, hàng trăm con người trong bạn đang đọc nó – những kẻ đồng hành với bạn – tất cả đều đang nhún vai như bạn, đều lắc đầu, nghi hoặc...*”

Lí thuyết trên của Hawking đang gây ra nhiều tranh cãi lớn, vì nhà vật lí này cho rằng có thể giải thích được hiện tượng “*linh cảm*” một cách khoa học bằng thuyết M: Trong mô hình vũ trụ này, cùng lúc tồn tại vô số những con người khác nhau trong một con người. Và cùng lúc, tất cả thông tin về vũ trụ ở mọi thời đại đều hiện hữu. Vì thế, hiện tượng “*linh cảm*” có thể giải thích bằng việc một con người nào đó trong bạn đã trải nghiệm điều mà bạn sẽ trải qua, và mách bảo cho bạn biết trước điều đó.

Bây giờ ta hãy thử xét vấn đề theo khía cạnh khác

Thời xưa, người phương Đông cổ đại cho rằng, năng lượng phát ra từ bộ phận trung tâm của con người, vùng trung tâm đó chính là “*con mắt thứ ba*”. Vì vậy hình ảnh con mắt thứ ba được thể hiện trên trán của các vị thần trong các bức tượng, tác phẩm điêu khắc cổ đại ở đền chùa Phật giáo. Truyền thuyết phương Đông cho rằng, con mắt nhìn thấu mọi điều được Thượng đế ban tặng cho các vị thần để họ có những năng lực siêu phàm (khả năng ngoại cảm) nhìn thấu những không gian khác. Trong Yoga, việc luyện tập Marantha để có được một vài năng lực tâm linh thần bí như khai sáng được “*con mắt thứ ba*” mà người khác không có.

Người Ấn Độ thường chấm một điểm trên trán giữa hai con mắt để diễn tả con mắt thứ ba, chính là thần nhãn, để thấy được những gì mà hai con mắt trần vẫn nhìn mà không thể thấy được. Nhiều giả thuyết khác lại cho rằng, do từ thời xa xưa, Adam và Eva đã phạm luật thiên đàng nên hạch tuyến Pituitary và Pineal nằm ở khoảng giữa hai con mắt đã dần bị hạn chế khả năng nhìn nhận ánh sáng.

Tuy nhiên, theo nghiên cứu của một số nhà khoa học thì thông thường mỗi sinh vật có một con mắt thứ ba nằm ở trung tâm não có tên là tuyến tùng. Nó cảm nhận giống như một con mắt vì tuyến tùng phản ứng lại với những thay đổi của ánh sáng. Một khám phá gần đây cho thấy mắt thường cũng có thể sản xuất được chất melatonin, làm cho vai trò của tuyến tùng trong con người càng ít quan trọng hơn nữa.

Ở Việt Nam, nhiều cuộc thử nghiệm về đề tài này cũng đã được tiến hành. Nhà nghiên cứu Nguyễn Phúc Giác Hải đã từng nhắc đến cô gái Việt Nam có khả năng kỳ lạ trên và chương trình “Những chuyện lạ Việt Nam” cũng đã ghi hình và cho phát toàn bộ cuộc thử nghiệm khả năng đặc biệt của cô gái này. Mặc dù 2 mắt bị bịt kín nhưng cô vẫn đi lại, hoạt động và đọc chính xác sách báo như bình thường.

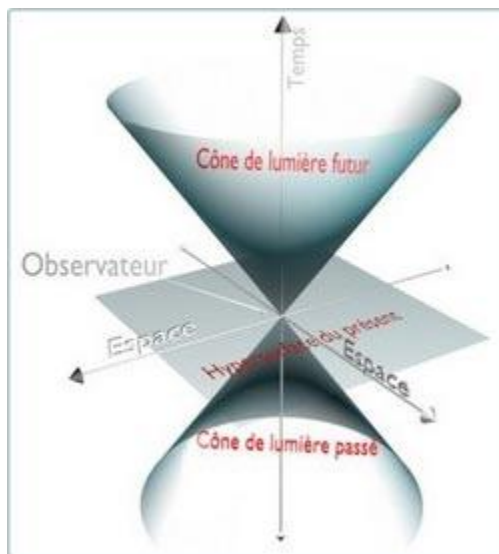
theo bocau.net

Nguồn: <http://tientri.net/khoa-hoc-va-vu-tru/nhung-bi-an-ve-chieu-khong-gian-thu-4/>

Học thuyết: Thời gian có thể trở thành một chiều của không gian!

Điều gì sẽ xảy ra nếu thời gian “*biến mất*”, đó là câu hỏi cực kì ngông cuồng và nếu vũ trụ của chúng ta tuân theo quy luật vật lý thì chẳng có lý do để đưa ra câu hỏi ấy. Tuy nhiên, xuất phát từ những suy nghĩ “*cổ điển*”, sự chuyển đổi từ chiều thời gian thành một chiều thứ 4 của không gian về mặt lý thuyết có thể được các nhà khoa học chú ý. Một lý thuyết tương tự như vậy được xếp vào lĩnh vực “*braneworld*” (lý thuyết nói về một mô hình vũ trụ hiện tại là 1 “*màng*” nằm trong 1 vũ trụ đa chiều khác), khái niệm trên có thể khái quát “vũ trụ của chúng ta” bằng 4 chiều mà chúng ta đã biết và qua những “*siêu dây*”.

Lý thuyết về các “*màng*” vũ trụ là ý tưởng khá lạ lùng, “*màng*” được xem như một loại “*rong biển*” trôi nổi trong một “*đại dương*”. Bởi vì chúng ta chỉ cảm nhận được là không gian 3 chiều và độ dài của chiều thời gian (được gọi là không-thời gian 4 chiều hay vũ trụ Lorentz) nên bản thân chúng ta không thể nắm bắt được thứ được gọi là một chiều thứ năm; nhưng toán học sẽ giúp chúng ta tính toán, mô tả được bao nhiêu chiều tùy theo ý muốn. Thật tiện lợi vì những “*màng*” này mô tả hệ quả lũy tích của các dây vũ trụ qua nhiều chiều khác nhau và những lực tương tác cần thiết để duy trì vũ trụ tốt đẹp này. Theo quan điểm “*braneworld*” vũ trụ 4 chiều của chúng ta nằm trong một vũ trụ đa chiều rộng lớn khác và những lý luận từ trước đến nay của chúng ta chỉ dựa trên 4 chiều kể trên.

Các nhà nghiên cứu về “*braneworld*” như Marc Mars (Đại học Salamanca Tây Ban Nha) nghĩ rằng họ đang tìm hiểu về một vấn đề khoa học có thể loại bỏ những nghiên cứu quy mô nhất của các nhà vũ trụ học hiện tại: Chiều thời gian có thể “*biến mất*” và thay vào đó là một chiều không gian thứ 4. Vũ trụ Lorentz của chúng ta vì thế sẽ trở thành vũ trụ Euclid (Vũ trụ có 4 chiều đều là chiều không gian) và Mars tin rằng chúng ta đang có những bằng chứng minh họa ngay trước mắt.

Sự giãn nở của vũ trụ (phát hiện bởi Edwin Hubble vào năm 1925) có thể là biểu hiện của một “*màng*” đang trong giai đoạn chuyển hoá, theo ý kiến của Mars và các đồng nghiệp: người quan sát xuất hiện trong 1 “*màng*” đang có sự chuyển đổi dạng thời gian thành dạng không gian cho thấy vũ trụ đang giãn nở hay chính xác hơn là những gì ta thấy hiện tại. Các nhà khoa học chỉ ra rằng lý thuyết trên có thể giải thích được sự giãn nở của vũ trụ, đồng thời tuân thủ đúng theo các quy luật vật lý của vũ trụ mà không cần phải quy “*trách nhiệm*” cho

vật chất hay năng lượng tối.

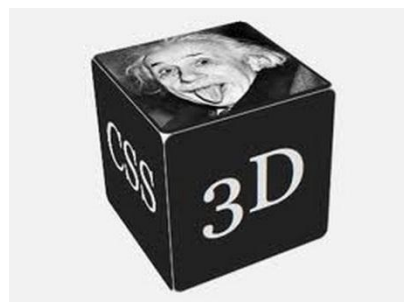
Sẽ hoàn toàn khủng khiếp nếu chúng ta không còn nhận thức được vũ trụ khi thiếu thời gian và điều đó sẽ xảy ra với vũ trụ khi thời gian hoàn toàn “*biến*” thành không gian; tuy nhiên điều đó nằm ngoài tầm hiểu biết của chúng ta và khi nào vũ trụ ngừng giãn nở thì lúc đó quá trình chuyển đổi cũng sẽ hoàn tất... Vì vậy chúng ta nên “*thường thức*” trọn vẹn vũ trụ 4 chiều trong khi chúng vẫn còn đây.

Nguồn: <http://www.khoahoc.com.vn/khampha/vu-tru/19195>

Chiều Không gian và Năng Lượng Vũ Trụ

Con người từ khi hệ thống hoá được vật chất thì cho đến ngày nay, các nhà khoa học chỉ tìm được không gian 3 chiều là hết, trải qua hàng thế kỷ họ vẫn nghĩ rằng ngoài không gian ba chiều thì sẽ phải có chiều thứ tư, thứ năm, thứ sáu...những chiều này sẽ giúp ích rất nhiều cho nhân loại.

Chiều Không gian và Năng Lượng Vũ Trụ

I. Dẫn nhập:

Con người từ khi hệ thống hoá được vật chất thì cho đến ngày nay, các nhà khoa học chỉ tìm được không gian 3 chiều là hết, trải qua hàng thế kỷ họ vẫn nghĩ rằng ngoài không gian ba chiều thì sẽ phải có chiều thứ tư, thứ năm, thứ sáu...những chiều này sẽ giúp ích rất nhiều cho nhân loại. Nhưng những chiều này là gì? Có liên quan gì đến thế giới vật chất mà ta đang sống. Và phương tiện nào để giúp con người xử dụng được chiều này. Nhưng tại sao họ

lại cho rằng những chiều này sẽ vô cùng hữu ích, như thế chắc hẳn chiều thứ ba cũng đã giúp ích rất nhiều cho nhân loại. Trước khi tìm hiểu về những chiều trên, ta sẽ tìm hiểu về các chiều không gian qua những nhà toán học.

II. Không gian ba chiều:

Thượng đế tạo nên muôn loài vạn vật để học hỏi và tiến hóa. Khoa học lại chia muôn loài thành vô hình và hữu hình. Vật thể hữu hình thì luôn luôn là một vật thể có hình dạng nào đó trong không gian, Vô hình là những loại mà ta không thấy bằng mắt thường, không có hình dạng cố định như những vật chất ở thể hơi, ở thể rung động.v.v...

Để tính toán và diễn tả các vật thể có hình dạng cố định, các nhà Toán học chia các vật thể này vào không gian 1, 2, 3 chiều để thuận tiện trong việc sử dụng và tính toán. Thí dụ: Ta có một cái hộp, thì nếu cần vẽ trong không gian thì ta phải vẽ nó có kích thước theo 3 chiều: chiều X, chiều Y, và chiều Z. Từ đây ta có thể tính được mọi thứ liên quan đến cái hộp này. Nếu ta chỉ cần thấy từng mặt của cái hộp này (để tính diện tích) thì ta chỉ sử dụng hai chiều; xy, yz, hay xz là đủ. Và khi chỉ cần biết chiều dài của một cạnh, thì ta chỉ cần sử dụng một chiều x, y hay là z để diễn tả chiều dài của một cạnh đó.

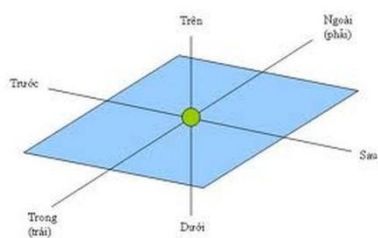
Hình học Euclide dựa trên định đề Euclide làm căn bản, định đề Euclide được phát biểu như sau: "Từ một điểm ngoài một đường thẳng, ta chỉ có thể vẽ được một đường thẳng duy nhất song song với đường thẳng đó". Từ định đề này các nhà toán học mới dựa vào đây mà phát triển ngành hình học.

Ngoài định đề Euclide để làm căn bản cho ngành hình học, ta còn có Hình học Riemann (Riemann là nhà toán học Đức), dựa vào định đề Riemann: "với hình học cong, từ một điểm ngoài một đường thẳng, ta không thể vẽ được bất kỳ đường thẳng nào song song với đường thẳng đó".

Hình học Lobachevsky (Lobachevsky là nhà toán học Nga) với căn bản là định đề Lobachevsky: "Từ một điểm ngoài một đường thẳng ta có thể vẽ được hai đường thẳng song song với đường thẳng đó".

Nhưng chỉ có định đề Euclide là rõ ràng, thuận tiện và hợp lý nhất. Do đó môn hình học Euclide là môn hình học được sử dụng trên thế giới hiện nay.

2.1 NGUYÊN TẮC VỀ CÁC CHIỀU TRONG KHÔNG GIAN:

Nếu ta không có chiều nào hết thì tất cả vật chất đều được diễn tả trong không gian là một cái chấm. Cho dù vật ấy to vô cùng hay nhỏ tí xíu, hay là vật ấy có bất cứ hình dạng nào cũng chỉ được diễn tả là một chấm trong không gian. Mà một chấm thì không đủ yếu tố để diễn tả đầy đủ hay tính toán cho vật ấy.

Không gian 1 chiều: (hay là 1 chiều trong không gian) là: chiều căn bản của hình học Euclide, được diễn tả bằng một vectơ đơn vị, và có chiều dài là 1 đơn vị, có chiều là chiều của vectơ đơn vị. đoạn thẳng, đường thẳng, đường cong thì chỉ đo được chiều dài mà thôi. Khi vạn vật được vẽ dưới không gian một chiều, thì ta chỉ có một đoạn thẳng, một đoạn cong dài hay ngắn, thí dụ: cái hộp này theo chiều x, ta đo được 8 cm. v.v...

Không gian 2 chiều: (hay là 2 chiều trong không gian) là: chiều kế tiếp của hình học Euclide, được diễn tả bằng hai vectơ đơn vị thẳng góc, hai vectơ thẳng góc nay tạo thành một mặt phẳng. Những vật thể diễn tả dưới không gian hai chiều là một hình vẽ khép kín, hình vẽ này là một mặt phẳng giới hạn bởi những đường khép kín, song song (hay trùng) với mặt phẳng của 2 vectơ đơn vị nói trên. Với không gian hai chiều, với cái hộp trên ta đo được thêm chiều y, giả sử là 5 cm và ta tính được diện tích của vật thể đó ở 2 chiều x-y đó,

Không gian 3 chiều: (còn gọi là 3 chiều trong không gian) là: chiều kế tiếp của hình học Euclide, từ 2 vectơ đơn vị của không gian 2 chiều ta vẽ thêm một vectơ đơn vị cùng góc và thẳng góc với hai vectơ đơn vị của không gian 2 chiều. Ta sẽ có 3 vectơ đơn vị, cùng góc và thẳng góc lẫn nhau. Đó là căn bản của không gian 3 chiều mà

thường có tên là chiều xyz.

Với không gian 3 chiều, ta có được thêm chiều z, với cái hộp đó, giả sử: ta đo được là 3 cm và khi ấy ta diễn tả trọn vẹn hình dáng của cái hộp trong không gian, nhờ diễn tả cái hộp qua 3 chiều không gian, ta có kích thước của cái hộp này và nhờ vậy tính được thể tích của cái hộp, tính được khối lượng của nó, tính được trọng tâm, moment quán tính...v.v. Tổng quát hơn, nhờ không gian ba chiều, ta biết kích thước toàn thể của vật thể đó, và từ những yếu tố này, ta có thể tính toán và diễn tả tất cả những gì liên quan đến vật thể đó.

Từ những sự tạo nên của các chiều đưa ta có những nhận định sau:

Căn bản là Không gian 1 chiều (vector đơn vị ox), và muốn có chiều thứ hai ta phải có vector đơn vị thứ hai (oy) thẳng góc với Vector đơn vị (ox). Và muốn có chiều thứ ba, ta phải vẽ được một vector đơn vị oz, và vector này phải thẳng góc với 2 vector đơn vị ox, oy.

Đến ngày nay khoa học chỉ có thể tìm được 3 chiều không gian xyz với những vật thể chung quanh ta. Vậy muốn vẽ được chiều thứ tư theo hình học Euclide, thì ta phải có một hay nhiều vector đơn vị cùng thẳng góc với ox, oy, oz. Để thỏa mãn điều kiện này thì ta chỉ có thể vẽ một không gian 3 chiều khác, cùng gốc o và cùng thẳng góc với không gian 3 chiều ox, oy, oz đó với những vector đơn vị là những biến số tỉ lệ với vector đơn vị của không gian 3 chiều đó.

Vậy với toán học, từ mỗi vật thể cố định, hữu hình (diễn tả bằng 3 chiều xyz) ta có thể vẽ được một hình giống như vật thể đó, bao trùm bên ngoài theo tỉ lệ cân đối với vật thể đó. Và vì không có gì để xác định theo tỉ lệ nào, nên hình này mang tính chất linh động, và tỉ lệ này sẽ là lớn hơn 1 và nhỏ hơn cộng vô cực. Và theo điều kiện của hình học Euclide, thì hình linh động này chính là chiều thứ tư của vật thể đó. Trong vật lý, hình Hologram của một vật thể 3 chiều là một hình ảnh rõ ràng nhất để diễn tả không gian 4 chiều (hay chiều thứ tư) của vật thể đó. Ta thấy hình Hologram có thể lớn dần lên theo tỉ lệ cân xứng khi so sánh với vật đó.

Các nhà Toán học diễn tả như sau:

$F(x)$ cho không gian một chiều x

$F(x,y)$ cho không gian hai chiều x,y

$F(x,y,z)$ cho không gian ba chiều x,y,z

Và với không gian 4 chiều ta có thể diễn tả như sau

$F(x,y,z) \cup F(xk,yk,zk)$ với k là biến số thực $1 < k < \infty$

Từ những chiều kể trên đưa đến cho ta nhận xét sau: chiều không gian n+1 luôn luôn bao gồm chiều không gian n (n: 1,2,3).

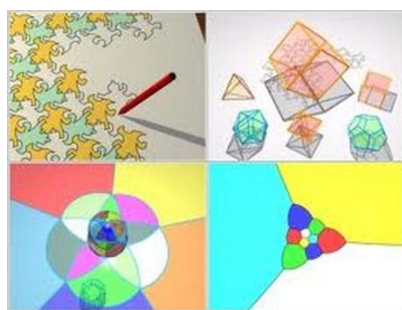
2.2 LỢI ÍCH CỦA CHIỀU KHÔNG GIAN n+1 VỚI n:

Để diễn tả những lợi ích của chiều không gian n+1 so với chiều không gian n, ta có thể quan sát những hoạt động của của con kiến và con người:

Con kiến thì chỉ biết bò trên bất cứ một mặt phẳng nào: mặt đất, sân xi măng, tờ giấy

.vv.. Qua những hoạt động của nó, ta nhận thấy con kiến chỉ biết sử dụng 2 chiều (thí dụ: bò trên mặt bàn) mà thôi. Và con kiến chỉ biết những gì có trên những mặt phẳng đó.

Giả sử ta có một con kiến đang bò trong một tờ giấy, ta cầm một hạt gạo bỏ vào tờ giấy. Thì chắc chắn con kiến cho là có phép lạ khi nó phát hiện được hạt gạo này. Con kiến hoàn toàn không thể hiểu được hạt gạo phát xuất từ chiều thứ 3 (tức là không phát xuất từ tờ giấy). Cũng tờ giấy này, nếu nó muốn đi từ cạnh tờ giấy này sang cạnh tờ giấy của chiều đối diện, nó chỉ biết bò trên tờ giấy và mất một thời gian dài.

Giả sử ta biết con kiến muốn vậy, ta chỉ cần giữ con kiến trong tay, và đặt nó xuống bờ bên kia, như vậy chỉ trong tích tắc là con kiến sang đến bờ bên kia, một lần nữa con kiến sẽ cho là có phép lạ. Con kiến đâu có biết là ta di chuyển con kiến trong không gian (chiều thứ ba). Như vậy thì hạt gạo xuất hiện (được coi là phép lạ) là do ở chiều thứ ba mang đến. Và con kiến di chuyển từ cạnh tờ giấy này qua cạnh bên kia quá nhanh (coi là có phép lạ) là nhờ di chuyển trong chiều thứ ba. Và phép lạ này được thực hiện bởi con người, một sinh vật biết sử dụng chiều thứ ba.

Con người là động vật thông minh nhất, nên biết sử dụng chiều thứ ba cho cuộc sống và những tiện ích của chiều thứ 3 này. Giả sử ta đứng ở bên này bờ vực thẳm, và muốn sang bờ bên kia, Ta không có bất cứ một phương tiện nào, ngoại trừ đôi chân. Ta bắt buộc phải leo xuống cái vực này và khi đến đáy, ta phải leo lên và cuối cùng, sau một thời gian ta đã sang đến bờ bên kia. Lúc đó ta sử dụng chiều thứ hai, mặt đất là chiều thứ hai và phương tiện là đôi chân.

Giả sử ta có phương tiện như có máy bay trực thăng, với phương tiện này, chỉ trong vài phút là ta đã có mặt tại bờ bên kia. Khi chiếc trực thăng vừa nhấc bổng chúng ta khỏi mặt đất, chính là lúc ta đặt chân vào chiều thứ ba, thời gian chúng ta ở trong máy bay đang bay trong không gian, đó là lúc ta đang di chuyển trong chiều thứ ba, và khi chân ta chạm mặt đất, khi đó ta về lại chiều thứ hai. Đó chính là nhờ biết sử dụng chiều thứ ba, và phương tiện là chiếc trực thăng di chuyển trong chiều thứ ba này. Như vậy, nếu lấy mặt đất (là nơi ta sinh sống) là chiều thứ hai, và khi ta nhấc bổng lên khỏi mặt đất là ta vào chiều thứ ba. Nhờ biết cách sử dụng chiều thứ ba, ta tiết kiệm

được thì giờ, bớt được những bất trắc dọc đường. Đến đây thì các nhà khoa học hoàn toàn bế tắc, vì con người với cơ thể vật chất chỉ di chuyển được trong chiều thứ ba mà thôi.

Bây giờ, giả sử ta đang đứng trong một căn phòng kín, chỉ có một mình ta và trong phòng không còn đồ vật nào khác. Và ta chỉ biết những gì có trong căn phòng đó. Bỗng nhiên ta thấy có một ổ bánh mì tự nhiên xuất hiện, ném thử, ta thấy đó là bánh mì thật chứ không phải là ảo giác, chắc chắn ta cho đó là phép lạ. Rồi giả sử ta điện thoại đến một người thân cách xa nửa vòng trái đất, bỗng nhiên vài phút sau ta thấy người đó tự nhiên có mặt trong phòng, vậy thì cái gì mang người đó đến đây, và bằng phương tiện gì?

Cùng suy luận như chuyện hạt gạo và con kiến, ta có thể nói là sự xuất hiện của ổ bánh mì này (được coi là phép lạ) chiều thứ tư trở lên mang đến. Và sự có mặt bất ngờ của người thân này ta có thể tạm nói là do chiều thứ tư, thứ năm hay thứ sáu, hay tất cả các chiều (chiều tổng hợp) mang đến và phương tiện phải là một cái gì đó mà ta chưa biết đến.

Do đó, nếu ta hiểu được lợi điểm của chiều cao hơn, và có được phương tiện sử dụng trong chiều này, ta sẽ có nhiều lợi ích. Vậy, chiều thứ tư mang đến cho ta những lợi ích gì? Chiều này có những đặc điểm gì. Làm sao để sử dụng được chiều này? Và làm sao để chứng minh với mọi người khi hiện tại con người chỉ biết đến chiều thứ ba? Đến ngày nay, những nhà Toán học đặt thêm chiều thời gian (t) và gọi đó là chiều thứ tư. Và mục đích của sự đặt đề này là để xác định vị trí của vật thể trong không gian (xyz) ở thời điểm (t). Và thường được viết dưới dạng một phương trình như sau:
 $F(x,y,z,t)$

Và chiều thứ tư mà Minkowski đề ra đó là chiều thời gian t , chiều thời gian (t) này không thoả mãn được hình học Euclide về chiều thứ tư, (thẳng góc với các vectơ đơn vị ox, oy, oz , như đã viết ở trên). Do đó chiều thời gian (t) không phải là chiều thứ tư mà các nhà khoa học đang tìm kiếm.

Năng lượng vũ trụ đã được nói đến trong Đông Phương, trong nhiều nghiên cứu của các nhà bác học. Ta thử tìm xem Năng lượng vũ trụ là gì? Giúp ích gì cho nhân loại. Và câu hỏi quan trọng nhất: Năng lượng vũ trụ có phải là chiều thứ tư, thứ năm, là chiều thứ $n+1,2,3...$ của các sinh vật không? Và nếu con người sử dụng được Năng lượng vũ trụ thì con người sẽ có những khả năng đặc biệt thế nào?

Louis Nguyễn

Mankind – Enlightenment – Love

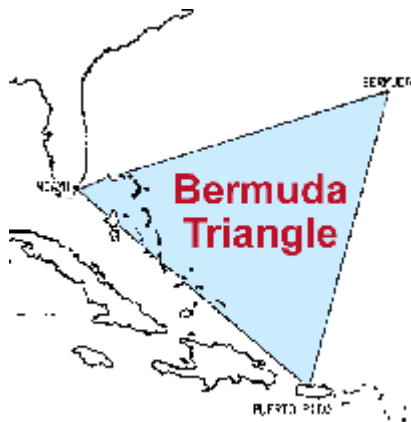
Nguồn:

<http://www.nangluongcuocsong.com.vn/ReadMessage.php?news=185&boy=11&it8x=12&title=Chieu-Khong-gian-va-Nang-Luong-Vu-Tru.html>

Thực sự có tồn tại một chiều không gian khác?

Đã từ lâu, các nhà khoa học trên thế giới tin rằng thời gian và địa điểm chúng ta đang sống chỉ là một trong nhiều chiều không gian và thời gian mà chúng ta không nhìn thấy được.

Theo họ, thời [gian](#) có thể đếm được, là một dạng vật chất không thể biến mất. Do đó hình hài của chiều thời gian cũng có mặt ở mọi nơi. Khi 2 chiều thời gian trùng nhau thì đó cũng là hiện tượng tự nhiên, giống như lúc mưa rơi, nắng rọi và sấm sét dậy trời. Người ở một chiều thời gian có thể nhìn thấy một chiều thời gian khác, có thể là chiều thời gian tương lai hoặc quá khứ.

"Tam giác quỷ" Bermuda ở Đại Tây Dương được mệnh danh là "tử địa", vì đã có hàng trăm tàu thuyền và máy bay bị mất tích một cách bí ẩn tại đây trong vòng 100 năm qua. Những người đi biển tin rằng giữa Đại Tây Dương có một "rón biển" với những xoáy nước khổng lồ có đường kính hơn 100 dặm... Và đó có thể là cánh cửa xuyên vào một chiều thời gian khác có tốc độ gấp 2 lần tốc độ ánh sáng. Các nhà khoa học ở một số cơ quan nghiên cứu quốc tế nổi tiếng cho biết, có thể làm cho con người chúng ta xuyên qua một chiều thời gian khác, nhưng đáng tiếc tốc độ của các phương tiện mà con người tạo ra hiện thời mới chỉ đạt chưa đầy 1/3 tốc độ ánh sáng. Vì vậy, những tàu thuyền và máy bay bị mất tích một cách bí ẩn có thể là do bị hút vào một chiều không gian khác.

Cũng tương tự như vậy đối với sự kiện bí ẩn xảy ra trên bầu trời Niu Yoóc (Mỹ) vào cuối năm 1999. "*Lạy Chúa, chúng tôi đang ở đâu vậy. Làm sao chúng tôi đến được nơi đây? Đây là Hãng hàng không Alp Air, chuyến bay 703. Tất cả đều lạ lùng. Tôi không biết mình ở đâu. Người nào nhận được những lời này xin hãy giúp chúng tôi*". Đó là nội dung lời kêu cứu của một viên phi công "ma" truyền qua làn sóng điện với giọng vô cùng sợ hãi. Rồi chiếc máy bay hành khách kiểu cũ **DC.7** mà hãng Boing chế tạo từ hơn 30

năm trước bỗng xuất hiện phía trên đảo Maháttan ở thành phố Niu Yoóc.

Những người chứng kiến hình ảnh của "*chiếc máy bay ma*" nói trên là viên phi công lái một chiếc máy bay trực thăng đưa một số du khách bay thưởng ngoạn toàn cảnh thành phố lớn nhất thế giới này. Viên phi công lái máy bay trực thăng tên là Ben Giắcmán đã nhận được lời cấp báo đó một cách rõ ràng. Và 12 khách du lịch trên chiếc máy bay cũng tận mắt nhìn thấy "*chiếc máy bay ma*" **DC.7**, một số người đã chụp ảnh nó. Ben Giắcmán sau đó thuật lại trên truyền hình về sự kiện bí ẩn này: "Khi tôi nhận được lời nói của anh ta, tôi vội bấm nút trả lời ngay, vì nhận thấy giọng nói của anh ta giống người đang bị hoảng loạn. Anh ta cuống lên nói rằng lẽ ra máy bay đã tới dãy núi Alp (ở châu Âu), nhưng sao không nhìn thấy nó và phía dưới cũng không phải Thụy Sĩ, vì anh ta biết rõ địa hình. Tôi bèn nói với anh ta rằng anh ta đang ở trên bầu trời nước Mỹ, vì không có lịch trình bay qua đây. Anh ta cất cánh từ sân bay thành phố Vêrôna (Italia) và bay đến thành phố Inxbrúc (áo). Khi đó tôi nghĩ rằng gã phi công này không điên thì cũng say rượu. Nhưng tôi bỗng rợn tóc gáy vì chợt nghĩ ra điều gì đó. Tôi hỏi ngày cất cánh của anh ta là ngày nào. Điều viên phi công trả lời khiến tôi gần như không tin nổi vào tai mình. Anh ta nói rằng máy bay cất cánh tại sân bay quốc tế Vêrôna hồi 6h45 ngày 26/11/1972 để bay tới thành phố Inxbrúc, rồi sẽ bay tiếp đến Líchtenxten. Máy bay của anh ta có phi hành đoàn 7 người và 132 hành khách. Tôi sửng sờ, không biết nói sao, rồi tôi nghe tiếng viên phi công "ma" đó bắt liên lạc với trạm hoa tiêu bay của thành phố Inxbrúc. Đến đây tôi biết rằng mình đang đối mặt với điều tựa như chuyện truyền kỳ bí ẩn. Tôi đã gặp ma hay linh hồn đang xuyên qua chiều thời gian quá khứ để đến với chiều thời gian hiện tại. Tôi nói với anh ta rằng giờ đây không phải là năm 1972 mà là năm 1999, nhưng anh ta vẫn khẳng khái cái năm nay là năm 1972".

Về sau Ben được biết rằng Hãng hàng không Alp [Air](#) và chuyến [bay 703](#) là có thật 100%. Năm 1972, chuyến bay này đã chở các SV người Pháp và Italia đi dự cuộc thi trượt tuyết mùa đông. Nhưng máy bay đó đã gặp bão tuyết đột ngột và bị rơi sau khi cất cánh được 40 phút. Chuyến bay nói trên được ghi nhận là "*mất tích*" cùng với thông báo tất cả các hành khách và phi hành đoàn trên máy bay đều chết, vì từ đó đến nay người ta chưa hề tìm ra vết tích của chiếc máy bay này.

Ben cho biết thêm: "Khi đang cố khẳng định đang là năm 1999, tôi nghe thấy tiếng nấc và giọng nói như của người hấp hối của "*viên phi công ma*". Tôi nhìn về phía cửa sổ buồng lái và cửa sổ khoang hành khách của chiếc máy bay đó và thấy rằng hình như bên trong máy bay không phải là người mà chỉ là hình bóng của họ. Tôi tìm cách lái trực thăng tiến lại gần chiếc máy bay **DC.7**, nhưng ngay lập tức có một luồng ánh sáng trắng loá lên rồi "*chiếc máy bay ma*" nọ bỗng nhiên mất hút, cứ như chẳng có gì xảy ra trước đó"...

T.H Sưu tâm

Nguồn: http://www.khoahoc.com.vn/khampha/1001-bi-an/368_Thuc-su-co-ton-tai-mot-chieu-khong-gian-khac.aspx